

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5Csp/34/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418200996
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8418200996.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava- mestská časť Staré mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému : V. E., Y.. XX.XX.XXXX, L. E. Š. XX/XX, XXX XX C. E., o zaplatenie 5.077,59 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 718,33 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 718,33 eur od 21.3.2018 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 1.625,40 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.625,40 eur od 21.3.2018 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu **z a m i e t a**.

IV. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a**.

V. Žalobcovi sa **v r a c i a** súdny poplatok za žalobu vo výške 36,30 eur, a to prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. - prevádzkovateľ systému, IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s. sa žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 26.4.2018 domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 5.077,59 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.077,59 eur od 21.3.2018 do zaplatenia, to všetko titulom nesplateného úveru. Právny predchodca žalobcu v odôvodnení žaloby uviedol, že so žalovaným, ako dlžníkom uzavrel dňa 19.03.2014 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, na základe ktorej sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej aj viedol účet. V žalobe tvrdil, že ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 2.100,-eur a bol povinný platiť právnenmu predchodcovi žalobcu štandardnú mesačnú splátku vo výške 70,-eur. Vzhľadom ku skutočnosti, že žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy a jeho platobnú disciplínu sa nepodarilo obnoviť ani po viacerých pokusoch, právny predchodca žalobcu vystavil ku dňu 11.3.2018 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom na úhradu vo výške 5.077,59 eur predstavujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady zo strany žalovaného. Nakoľko si podľa právneho predchodcu žalobcu žalovaný nesplnil povinnosť uhradiť mu záväzok vo výške 5.077,59 eur, a to ani v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy, t.j. do dňa 20.03.2018, právny predchodca žalobcu si okrem nároku na zaplatenie istiny vo výške 5.077,59 eur uplatnil aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania.

2. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení právny predchodca žalobcu v žalobe označil Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo dňa 19.03.2014 a výpis z kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.

3. Žalobca písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.06.2018 navrhol pripustiť zmenu strany sporu na strane žalobcu a to z dôvodu, že právny predchodca žalobcu, ako postupca a žalobca, ako postupník uzavreli Zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej Všeobecná úverová banka, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto sporu na žalobcu. Z tohto dôvodu súd uznesením zo dňa 02.05.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.05.2019 navrhovanú zmenu strany sporu na strane žalobcu pripustil a ďalej ako so žalobcom konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154.

4. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej bola do vlastných rúk doručená dňa 10.05.2019 písomne nevyjadril.

5. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 16.08.2019 na ktoré sa predvolaní právny zástupca žalobcu ani žalovaný napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili. Právny zástupca žalobcu písomným podaním súdu doručeným dňa 12.08.2019 ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti s tým, že súhlasí aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. Žalovaný, ktorý predvolanie na pojednávanie podľa informácie o výsledku doručenia listinného rovnopisu predvolania prevzal na adrese prihláseného trvalého pobytu (§ 106 ods.1 písm.a/ CSP) dňa 24.07.2019 neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, o jeho odročenie nežiadal. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávanie v zmysle § 183 a § 184 CSP.

6. Pred začatím pojednávania žalobca písomným podaním súdu doručeným dňa 07.08.2019 zároveň oznámil, že v časti o zaplatenie sumy 718,33 eur predstavujúcej poplatky a sankčný úrok s prislúchajúcim úrokom z omeškania berie svoju žalobu späť. Žalobca žiadal, aby súd rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 4.359,26 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.359,26 eur od 21.03.2018 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Zároveň v tomto podaní žalobca doplnil rozhodujúce skutočnosti pre uplatnený nárok a na jeho preukázanie ako ďalšie dôkazy označil a predložil predžalobnú upomienku s doručenkou, vyhlásenie okamžitej splatnosti celého dlžného zostatku, Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. a Cenník VÚB, a.s. pre produkty vydané v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.

7. Postup súdu nasledujúci v prípade, ak žalobca svoju žalobu vezme v priebehu konania sčasti späť upravuje § 145 CSP.

8. Podľa § 145 ods.2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Podľa § 146 ods.1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatíu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

10. Vzhľadom k tomu, že žalobca svoju žalobu vzal sčasti späť skôr, než sa začalo pojednávanie, postupujúc podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP súd v prvom výroku rozsudku konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom bez ďalšieho zastavil.

11. Predmetom posúdenia tak po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobcom ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 4.359,26 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.359,26 eur od 21.3.2018 do zaplatenia a náhrada trov konania.

12. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomného vyjadrenia žalobcu doručeného súdu dňa 07.08.2019, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov

predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovaným namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav :

13. Právny predchodca žalobcu - Všeobecná úverová banka, a.s. akceptáciou žiadosti žalovaného o aktiváciu Bankomatky Quatro (kreditnej platobnej karty s logom Master Card) uzavrela s ním dňa 19.03.2014 zmluvu, ktorou sa zaviazala aktivovať žalovanému kreditnú kartu a k tejto kreditnej karte viesť účet. Žalovaný podľa čl. III predmetného tlačiva označeného ako „Podmienky úveru“ mohol prostredníctvom tejto kreditnej karty čerpať úver v stanovenom úverovom rámci 2.100,-eur s tým, že štandardná splátka bola dohodnutá na sumu 70,-eur mesačne. V článku III.- Podmienkach úveru je potom uvedené už len to, že štandardná úroková sadzba v zmysle platného Cenníka je 1,9 % p.m/22,80 % p.a. Na spodnej časti predloženého tlačiva je časť V. označená ako „Vyhlásenia klienta“ a tam sú malým písmom uvedené Indikatívny výpočet RPMN, deň splatnosti splátky a priemerná hodnota RPMN. Právny predchodca žalobcu predložil súdu spolu s touto zmluvou aj Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s.

14. Z výpisu z Bankomatky Quatro vystaveného ku dňu 11.03.2018, ktorý predložil právny predchodca žalobcu vyplýva, že za obdobie od 27.03.2014 do 28.02.2018 vznikla žalovanému povinnosť uhradiť sumu 5.077,59 eur ku dňu splatnosti 20.03.2018, a to pri ročnej úrokovej sadzbe 22,80 % a sankčnej úrokovej sadzbe vo výške 5 % ročne. Tento výpis obsahuje ďalej súhrn debetných a kreditných transakcií na pôžičkovej karte realizovaných za uvedené obdobie, pričom v zmysle tohto výpisu boli na farchu účtu realizované debetné transakcie spolu vo výške 5.707,59 eur a v prospech tohto účtu kreditné transakcie spolu vo výške 630,-eur.

15. Z predžalobnej upomienky zo dňa 06.03.2015 adresovanej žalovanému (čl. 47 spisu) bolo zistené, že právny predchodca žalobcu v nej žalovanému oznámil, že ku kreditnej karte číslo XXXXXXXXXX eviduje nedoplatok na splátkach vo výške 210,-eur ktorý žiada bezodkladne uhradiť s tým, že ak do 13.03.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 1/2015, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Z listu- oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 20.05.2015 predloženého žalobcom (čl.45 spisu) súd zistil, že právny predchodca žalobcu, Všeobecná úverová banka, a.s. zastúpená sprostredkovateľom a správcom Consumer Finance Holding, a.s. ním žalovanému oznámil, že nakoľko napriek predžalobnej upomienke neuhradil dlžné splátky, vyhlasuje okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku na kreditnej karte Bankomatka Quatro číslo XXXXXXXXXX vo výške 2.480,32 eur s výzvou na úhradu uvedenej sumy. Z dokladu o doručení na čl.54 spisu vyplýva, že predžalobná upomienka bola žalovanému riadne doručená dňa 16.03.2015.

16. Žalobou uplatnený nárok žalobca právne odôvodnil tak, že jedná sa o nárok na vrátenie úveru, konkrétne revolvingového, t.j. automaticky obnovovaného úveru čerpaného použitím kreditnej karty. Keďže právny predchodca žalobcu bol bankou, obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov, pričom zo zmluvy je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver na kreditnú kartu, čo koniec koncov potvrdil aj sám žalobca vo svojom podaní súdu doručenom dňa 07.08.2019, súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (19.03.2014) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

19. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>>,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130610>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

21. Podľa § 11 ods.1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>>,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>>,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

22. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53c Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 19.03.2014 ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ako aj ustanovenia obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach alebo v akýchkoľvek iných zmluvných dokumentoch, ktoré so spotrebiteľskou zmluvou súvisia, nesmú byť uvedené pre spotrebiteľa nečitateľným a menším písmom, ako ustanoví vykonávací predpis. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

24. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

25. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

26. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

27. Na základe vykonaného dokazovania má súd za jednoznačne preukázané, že akceptáciou žiadosti žalovaného o aktiváciu Bankomatky Quatro došlo v zmysle ustanovení 43a ods. 1, § 43c ods. 1 a § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka s účinnosťou ku dňu 19.03.2014 (deň akceptácie návrhu) k uzavretiu písomnej úverovej zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu, ako veriteľom a žalovaným, ako dlžníkom. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému elektronickú

kreditnú kartu, prostredníctvom ktorej mohol žalovaný čerpať revolvingový úver, t.j. automaticky obnovovaný úver.

28. Ako už bolo uvedené, súd právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, ktorý je založený Zmluvou posúdil ako vzťah spotrebiteľský podliehajúci právnemu režimu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy (19.03.2014). Súd pri názore o správnom aplikácii zákona č. 129/2010 Z.z. vychádzal zo skutočnosti, že právny predchodca žalobcu mal v čase uzavretia Zmluvy postavenie veriteľa tak, ako ho definuje ustanovenie § 2 písm.b) zákona č. 129/2010 Z.z., pretože ako právnická osoba zapísaná v obchodnom registri podnikajúca ako banka v právnej forme akciovej spoločnosti poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti vykonávanej v predmete podnikania zapísanom v obchodnom registri a tiež vykonávanom v zmysle zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žalovaný uzavrel Zmluvu ako fyzická osoba - nepodnikateľ, a teda má v zmysle § 2 písm.a) zákona č. 129/2010 Z.z. postavenie spotrebiteľa. Predmetná Zmluva je tak v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zmluvou spotrebiteľskou v podobe spotrebiteľského úveru.

29. Pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom citovanej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka a v zákone č. 129/2010 Z.z. je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov.

30. Z tohto dôvodu súd preskúmal obsah Zmluvy a jeho súladnosť s ustanovením § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. a musí nutne konštatovať, že táto zmluva neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov ani celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak ako to predpisuje § 9 ods.2 písm.j), ani údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (údaj predpísaný v § 9 ods.2 písm.k) Zákona, a ani priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20130101>> za príslušný kalendárny štvrtrok (údaj predpísaný v § 9 ods.2 písm.y) Zákona). Skutočnosť, že sa jedná o revolvingový úver nezbavuje právneho predchodcu žalobcu, aby táto náležitosť bola súčasťou zmluvy, a to aj z toho dôvodu, že RPMN nezahŕňa len úroky, ale aj ďalšie náklady spojené s týmto úverom. Súd zdôrazňuje, že zákon nepozná výnimku pri revolvingových úveroch, ktorá by umožňovala absenciu RPMN priamo v zmluvnom dojednaní. Preto, ak právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli Zmluvu, ktorej predmetom je spotrebiteľský úver (aj keď vo forme revolvingu), uvedená obligatórna náležitosť musí byť v Zmluve uvedená a bolo povinnosťou právneho predchodcu žalobcu, ako dodávateľa a profesionála podnikajúceho ako banka nastaviť podmienky splácania úveru tak, aby mu umožňovali vypočítať výšku RPMN. Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení súdu doručenom dňa 07.08.2019 tvrdil, že vzhľadom na charakter revolvingového úveru nie je možné určiť výšku RPMN priamo v úverovej zmluve, pretože sa úver čerpá a dopĺňa na základe vôle žalovaného ako dlžníka a tým sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN pričom na podporu svojho tvrdenia poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 27. 01. 2011 sp. zn. 6Co/95/2010, podľa ktorého pre neuviedenie RPMN pri revolvingovom úvere, nie je možné úver považovať za bez úrokov a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené súd dáva do pozornosti žalobcu, že z novších rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici z 10. 10. 2012 sp. zn. 17Co/215/2012, Krajského súdu v Prešove z 12. 03. 2014 sp. zn. 2Co/135/2013 a Krajského súdu v Žiline z 30. 10. 2013 sp. zn. 6Co/138/2013 vyplýva opačný právny názor, podľa ktorého aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN so zreteľom na to, že pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolvingový príp. iný druh úveru), aj pri revolvingovom úvere musí byť v zmluve uvedený údaj o RPMN. Navyše, ak žalobca poukazuje na to, že zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne počítal s nemožnosťou určiť RPMN v § 3 ods.6 pôvodného

zákona o spotrebiteľských úveroch (258/2001 Z.z.) tak tu súd poukazuje na to, že v zmysle § 3 ods.6 kedysi účinného zákona č.258/2001 Z.z. je zrejme, že to neplatilo pre také úvery na kreditné karty, ako je tu posudzovaný prípad. Toto ustanovenie totiž jasne upravovalo, že cit „Pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20020401>>) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov...). Z takto vyjadreného znenia zákona gramaticky aj logicky vyplýva, že formulácia...alebo keď nemožno RPMN určiť znamená, že podľa názoru zákonodarcu RPMN pri takom úvere na kreditné karty ako je úver v tu súdenom spore určiť možno. Ak žalobca v tomto svojom vyjadrení poukazoval na to, že predložená zmluvná dokumentácia obsahuje indikatívny výpočet RPMN s tým, že o výške ročnej úrokovej sadzby, výške schváleného úverového rámca a výške štandardnej mesačnej splátky bol žalovaný informovaný formou mesačných výpisov, tak indikatívny výpočet údajov uvedený v spodnej časti formulárového tlačiva žiadosti/zmluvy písaný malým, takmer nečitateľným písmom nie je možné považovať za platné dojednanie náležitostí zmluvy predpísaných § 9 ods.2 zákona č.129/2010 Z.z. Bráni tomu ustanovenie § 53c Občianskeho zákonníka účinné v čase uzavretia zmluvy podľa ktorého ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná. Pri posudzovaní, či zmluva obsahuje náležitosti vymedzené v §9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch tak súd zistil, že tieto náležitosti sú síce v žiadosti uvedené v článku V., avšak podľa citovaného § 53c Občianskeho zákonníka nesmie byť predmet a cena v spotrebiteľskej zmluve vyhotovenej písomne uvedená menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí, pretože zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná. Z obsahu žiadosti podpísanej žalovaným, ktorá sa po schválení stala zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty vyplýva, že predmet zmluvy je uvedený oveľa väčším písmom ako cena, pričom v prípade poskytnutia úveru je potrebné za cenu považovať RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a v tomto prípade pri úverovom rámci 2.100,-eur bola celková čiastka vypočítaná na sumu 2.386,89 eur a teda náklady spotrebiteľa mali predstavovať 286,89 eur, pričom tieto údaje sú v žiadosti uvedené nepomerne menším písmom ako iná časť zmluvy a hlavne ako predmet zmluvy, ktorým bol schválený úverový rámec vo výške 2.100,-eur. Niet žiadneho racionálneho a akceptovateľného argumentu aby tak významné údaje boli v časti V tlačiva predtlačene menším písmom ako sú podmienky úveru v časti III tlačiva, kde navyše mali logicky byť uvedené všetky relevantné údaje pre úver, keďže táto časť zmluvy- Podmienky úveru spotrebiteľa zaujímajú najviac a ten by zaiste relevantné údaje o úvere neočakával v malinkých písmenkách pod názvom „Vyhlásenia klienta“. Z uvedených dôvodov je potrebné zmluvu uzatvorenú v rozpore s ustanovením § 53c Občianskeho zákonníka považovať za v tejto časti neplatnú.

31. Indikatívny výpočet údajov navyše v danom prípade nemožno akceptovať aj preto, lebo ten vychádzal z predpokladu, že klient (žalovaný) vyčerpá spotrebiteľský úver dňa 01.03.2014, pričom v danom prípade k akceptácii žiadosti veriteľom a uzavretiu zmluvy so žalovaným došlo až dňa 19.03.2014, a k samotnému čerpaniu peňažných prostriedkov až dňa 26.03.2014 (teda nie 01.03.2014 z čoho vychádzal indikatívny výpočet), čo samo osebe robí tento indikatívny výpočet z hľadiska naplnenia náležitostí v zmysle § 9 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch za pochybný, nevierohodný a nepoužiteľný. S poukazom na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, súd uvádza, že v prípade vyššie popísaných nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalovaným ide o vážne nedostatky ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Súdny dvor v uvedenom rozhodnutí pritom vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. V tu súdenom spore ide v súhrne o nedostatky, ktoré bezosporu mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Podľa názoru súdu je preto právny názor zaujatý v tomto rozsudku súladný tak so Zákonom o spotrebiteľských úveroch účinným v čase uzavretia zmluvy ako aj s uvedeným rozhodnutím Súdneho dvora.

32. Absencia uvedenia vyššie uvedených náležitostí v zmysle § 9 ods.2 zákona v ustanoveniach Zmluvy má v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. za následok, že úver čerpaný žalovaným prostredníctvom karty je bezúročný a bez poplatkov.

33. Vo vzťahu k aplikácii Všeobecných podmienok, ktoré súdu predložil právny predchodca žalobcu súd zdôrazňuje, že podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. musia byť jasne, určito a zrozumiteľne inkorporované do vlastného textu Zmluvy. Súd nepopiera, že časť zmluvných dojednaní môže byť určená odkazom na všeobecné obchodné podmienky (resp. úverové podmienky a pod.), avšak toto sa môže vzťahovať iba na menej podstatné náležitosti zmluvy. Preto súd tieto úverové zmluvné podmienky neakceptoval ako relevantný právny nástroj na odstránenie vytýkaných obsahových nedostatkov Zmluvy. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o RPMN a výške úrokovej sadzby a poplatkov však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovaným riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd pre úplnosť uvádza, že správnosť uvedeného výkladu a názoru potvrdil neskôr v podstate aj samotný zákonodarcu tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods.9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č.106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

34. Právny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti tohto úveru našiel svoj odraz aj v rozhodnutí súdu o tejto žalobe. Keďže súd z už uvedených dôvodov zmluvu o úvere, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods.1 písm.b) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, veriteľovi vzniklo právo iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú žalovanému reálne poskytol. Žalobca predloženým výpisom z karty preukázal, že žalovanému bola reálne poskytnutá suma 2.255,40 eur, ktorú žalovaný čerpal v období od 26.03.2014 do dňa 22.09.2014, čo uviedol aj sám žalobca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 07.08.2019. V priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti spochybňujúce tvrdenia žalobcu, že na nároky z úverovej zmluvy žalovaný doposiaľ uhradil len sumu 630,-eur, ako to vyplýva aj z predloženého výpisu. Súd preto mal za preukázaný vznik nároku veriteľa na úhradu úverovej istiny vo výške 1.625,40 eur.

35. Podľa § 524 odsek 1,2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

36. Podľa § 526 ods.1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. (§ 526 ods.2 Občianskeho zákonníka).

37. Podľa § 92 ods.8 Zákona č.483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou

(ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu^{87ac}) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20170201>> ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu^{87ad}) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20170201>> Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

38. Podľa § 17 ods.1 a 2 zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 21.5.2018 (deň postúpenia pohľadávky z ktorého žalobca vyvodzuje svoju aktívnu vecnú legitimitáciu) práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu^{18b}) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501>> na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501>>, banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

(2) Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu^{21aa}) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20180501>> spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

39. Žalobca predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 23.5.2018 spolu s poštovým podacím hárkom zo dňa 23.5.2018 a relevantnou časťou rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok s prílohou preukázal, že postupca VÚB, a.s. oznámil žalovanému, že pohľadávka voči žalovanému z predmetnej úverovej zmluvy bola spolu s príslušenstvom odplatne postúpená na žalobcu. Podmienky postupiteľnosti bankovej pohľadávky v zmysle zákona o bankách a zákona o spotrebiteľských úveroch boli splnené. Vzhľadom na uvedené preto súd mal za preukázanú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky rovnajúcej sa výške nevrátenej úverovej istiny. Keďže nebolo ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaný sumu 1.625,40 eur do dňa vyhlásenia rozsudku mu neuhradil, čo nespochybnil ani samotný žalovaný, ktorému žaloba spolu s prílohami bola riadne doručená a bol vyzvaný sa k nej vyjadriť, teda ak by chcel spochybniť základ či výšku voči nemu uplatneného nároku, mal dostatočný priestor tak urobiť, súd žalobe v časti nároku na zaplatenie sumy 1.625,40 eur vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi túto dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. V prevyšujúcej časti požadovanej istiny súd žalobu zamietol.

40. Žalobca v žalobe po jej čiastočnom späťvzati uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.359,26 eur od 21.3.2018 do zaplatenia.

41. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

42. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

43. Vykonávajúcim predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

44. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

45. Žalobca predloženým oznámením o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 20.05.2015 adresovanou žalovanému v ktorom ho pôvodný veriteľ vyzval k splateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy číslo XXXXXXXX v dôsledku omeškania s úhradou jeho záväzkov preukázal, že žalovaný bol k vráteniu dlžnej sumy pôvodným veriteľom vyzvaný. Preukázal aj splnenie zákonných podmienok pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Keďže suma dlžnej úverovej istiny na ktorú veriteľovi nárok vznikol zaplatená nebola, žalovaný už od tohto času je v omeškaní so zaplatením sumy 1.625,40 eur. Žalobcom požadovaná sadzba úroku z omeškania (5 % ročne) nepresahuje sadzbu určenú podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do v omeškania so zaplatením nevrátenej úverovej istiny 1.625,40 eur a jeho omeškanie trvá, pričom s postúpenou pohľadávkou zo zákona (§ 524 ods.2 Občianskeho zákonníka) prešlo na žalobcu aj jej príslušenstvo, čo sú aj úroky z omeškania, uložil mu súd spolu so sumou 1.625,40 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.625,40 eur od 21.3.2018 do zaplatenia. Keďže žalobca v žalobe uviedol, že úrok z omeškania požaduje až odo dňa 21.3.2018, pričom v čiastočnom späťvzati žaloby uviedol, že berie žalobu späť o vyčíslený sankčný úrok, súd úrok z omeškania z nevrátenej úverovej istiny priznal žalobcovi až odo dňa 21.3.2018, ako žiadal, keďže jeho žalobný návrh prekročiť nemohol (§ 216 ods.1 CSP). Nakoľko súd z dôvodov už uvedených uzavrel, že na ostatné uplatňované nároky žalobcovi nárok nevznikol, s ich zaplatením sa žalovaný nemohol dostať ani do omeškania, preto v časti úroku z omeškania požadovaného zo sumy prevyšujúcej prisúdenú sumu úverovej istiny súd žalobu zamietol.

46. Súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v lehote stanovenej v § 232 ods.3 veta prvá CSP, t.j. v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, keďže na určenie dlhšej lehoty na zaplatenie, či na povolenie splácať ju v splátkach nebol do dňa vyhlásenia rozsudku podaný návrh. Žalovanému bola žaloba riadne doručená ešte dňa 10.05.2019, ten napriek výslovnej výzve súdu na vyjadrenie sa k nej nijako na ňu nereagoval, nevyjadril sa ani k samotnému nároku, ani k jeho splatnosti. Uvedené žalovanému nebráni, aby sa v prípade, že by prisúdenú sumu chcel splácať v splátkach, obrátil s takouto žiadosťou priamo na žalobcu.

47. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP v spojení s § 256 ods.1 a § 262 ods.1 a 2 CSP. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá, sčasti konanie bolo zastavené zavinením žalobcu (nie pre správanie žalovaného po podaní žaloby), tak žalobca ako i žalovaný boli teda v časti úspešní (žalobca v rozsahu cca 32 %, žalovaný v rozsahu cca 68 %), v časti neúspešní. Úspech žalobcu bol výrazne prevýšený jeho neúspechom. Žalobca teda síce návrh na priznanie mu náhrady trov konania podal, vo veci však bol v prevažnom rozsahu neúspešný, nárok na ich náhradu mu preto vôbec nevznikol. Podľa pomeru úspechu v spore vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanému. Žalovaný však náhradu žiadnych trov konania neuplatnil, zo spisu ani žiadne preukázateľné trovy konania žalovaného nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal (podporne pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015). Obdobne vo veci 7Cdo/14/2018 Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 28.2.2018 vyslovil, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl.17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

48. Žalobca za podanú žalobu zaplatil súdny poplatok vo výške 304,50 eur zodpovedajúci základu 5.077,59 eur, teda pôvodne žalovanej istine. Pred prvým pojednávaním žalobca súdu oznámil, že v časti

o zaplatenie istiny spolu vo výške 718,33 eur berie svoju žalobu späť, čím mu vznikol nárok na vrátenie časti súdneho poplatku zaplateného za žalobu, a tak súd v poslednom výroku rozsudku rozhodol o vrátení časti tohto poplatku

49. Podľa § 7 ods.7 Zákona č.71/1992 Zb.o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov ak sa po podaní návrhu obmedzí predmet poplatkového úkonu pred prvým pojednávaním, vráti sa zodpovedajúca časť poplatku.

50. Podľa § 11 ods.3 Zákona č.71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

51. Podľa § 11 ods.10 zákona číslo 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v rozhodnutí o vrátení poplatku alebo preplatku sa uvedie aj označenie poplatníka a v akej výške má byť poplatok alebo preplatok vrátený. Ak je súdu známe, v tomto rozhodnutí sa uvedie aj číslo účtu, na ktorý má byť poplatok alebo preplatok vrátený.

52. Poplatníkom tu bol žalobca, ktorý za žalobu zaplatil súdny poplatok 304,50 eur. Žalobca neuviedol číslo účtu na ktorý žiada vrátiť súdny poplatok.

53. Keďže žaloba bola žalobcom v časti o zaplatenie istiny 718,33 eur s príslušenstvom vzatá späť pred prvým pojednávaním, pričom sume predmetu konania, ktorá ostala čiastočným späťvzatím žaloby nedotknutá (4.359,26 eur s prísl.) zodpovedá súdny poplatok 261,50 eur, v zmysle citovaných zákonných ustanovení sa žalobcovi vracia pomerná časť ním zaplateného súdneho poplatku za žalobu prevyšujúca sumu 261,50 eur, čo po krátení o 6,70 eur v zmysle § 11 ods.4 zákona o súdnych poplatkoch činí k vráteniu časť súdneho poplatku vo výške 36,30 eur.

54. V zmysle ust. § 11 ods.6 citovaného zákona poplatok bude žalobcovi po právoplatnosti tohto uznesenia vrátený prostredníctvom príslušného prevádzkovateľa systému E-KOLOK ktorým je Slovenská pošta, a.s.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.